

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. P.**, bytem Ch., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 9.10.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 27.7.2015 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 27.7.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 22.4.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 9.10.2015 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 27.7.2015 č.j. X, protože ho považuje za nesprávné, když dle něho rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**). Takto byl jeho zdravotní stav posuzován od vzniku invalidity, tj. 23.3.2010, přičemž ke změně jeho zdravotního stavu nedošlo (spíše se zhoršil). Při odebrání invalidity byl žalobce přerazen do nižší položky – o 20% bodů a tato hodnota byla posudkovým lékařem navýšena dle § 3 odst. 2 vyhlášky o 10% bodů, přesto mu byl invalidní důchod odebrán. Dále se domnívá, že již při prvním přiznání invalidity měla být tato hranice zvýšena, neboť se na skutečnostech tohoto ustanovení při posuzování jeho zdravotního stavu od té doby také nic nezměnilo, proto měl být od přiznání invalidity 23.10.2010 poživatel invalidního důchodu II. stupně, nikoli I. Závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení,*

také požadoval náklady řízení bez bližší specifikace. (*K žalobě připojil kopii napadeného rozhodnutí, lékařských zpráv a dalších písemností.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 27.7.2015 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 22.4.2015, jímž mu byl od 16.5.2015 *odňat invalidní důchod* dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 10.4.2015 již není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.7.2015 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 21.7.2015 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles jeho pracovní schopnosti, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20 %; žalobci byla přiznána s ohledem na aktuální klinický nález a s přihlédnutím ke komorbiditám horní hranice 20%, která ve smyslu § 3 odst. 2 vyhlášky byla vzhledem k vlivu zdravotního stavu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace zvýšena o 10% na celkových 30%, proto nebylo námitkám vyhověno.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Sokolov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 10.4.2015 soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 9b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% (rozmezí 20-40%), která byla dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10%, celkově tedy činí 30%.

Ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 21.7.2015 soud zjistil, že žalobce také nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, avšak rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% (rozmezí 10-20%), která byla dle § 3 odst. 2 vyhlášky zvýšena o 10%, takže celkově činí 30% (*datum zániku invalidity stanoveno shodně dnem 10.4.2015*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 2.11.2015 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, a rozhodnutí ve věci ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 27.7.2015 bylo žalobci doručeno dne 10.8.2015.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala posudek po jednání konaném dne 25.1.2016, kdy jednání byl přítomen žalobce i odborný lékař z oboru neurologie,

v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35%. Komise totiž hodnotila zdravotní postižení žalobce dle *kapitoly XIII., odd. E, položky 1c) přílohy vyhlášky*, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 35% s přihlédnutím ke všem zdravotním postižením a i s ohledem na dělnické povolání. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 vyhlášky a nebyl ani důvod pro použití § 4 odst. 1 vyhlášky. U žalobce byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronický vertebrogenní algický syndrom s poruchou statiky a dynamiky, polyneuropatie DKK nebyla objektivizována EMG vyšetřením; dalším závažným postižením je astma bronchiale persistens extrinsického typu středně těžkého stupně. Stav podstatně komplikuje neurastenická nadstavba, která je potvrzena i psychologickým vyšetřením. PK MPSV proto nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Sokolov ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, kdy některé denní aktivity jsou omezeny. K posudku OSSZ Sokolov komise sdělila, že bylo použito špatné hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti, která byla zhodnocena 20% podle kapitoly VI., položky 9b) přílohy vyhlášky a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu (astma bronchiale) byla dle § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10% na celkových 30%, avšak procentní rozmezí položky 9b) je 20-40%, nelze tedy hodnotit na dolní hranici taxace a navýšit o 10% pro další postižení. Dle komise pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobce schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, ale je schopen lehčí práce a možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu a práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. *Datum vzniku invalidity prvního stupně bylo ponecháno dnem 23.3.2010 a nebyla stanovena KLP vzhledem k charakteru postižení a věku žalobce. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že *dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky* v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Dále *dle § 3 odst. 2 téže vyhlášky* v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. *Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci komisí shledány, jak je uvedeno shora.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 27.7.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal ponechání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 25.1.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud* tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 27.7.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 22.4.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady*

řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně (od 23.3.2010), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Sokolov a poté na ČSSZ (30% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobce nebyl uznán invalidní.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně od 23.3.2010 v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. trvání invalidity prvního stupně, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 122/2015-38 ze dne 29.4.2016, neboť rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu by žalovaná vydala v případě zjištění, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na OSSZ Sokolov či by mu vyhověla v řízení o námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 22.4.2015.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce sice požadoval v žalobě náklady řízení, avšak žádným způsobem je blíže neurčil ani v průběhu řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků má právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : **Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.**

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. dubna 2016

Za správnost vyhotovení: Martina Kerberová

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně